

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΘΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ;

Πολιτικό χάος και Χρεοκρατία

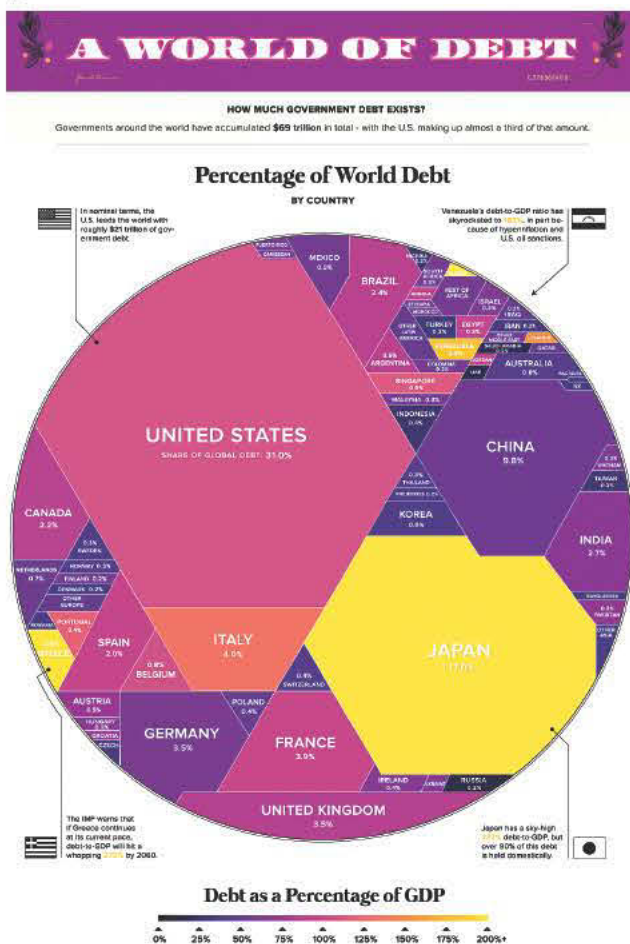
Η Πανδημία δεν είναι μόνο φοβερά μολυσματική και τρομακτικά θανατηφόρα που απειλεί εκατομμύρια συνανθρώπους. Έχει τη δυνατότητα να επηρεάζει την εθνική και παγκόσμια οικονομία, την κοινωνία, ακόμη και το καθεστώς των χρεοκοπημένων χωρών.

Ενώ οι πολιτικοί παντού τρομοκρατούν τους πολίτες με σενάρια απόλυτου χάους από την ραγδαία εξάπλωση του ιού, αποφεύγουν να μάς προειδοποιήσουν για το πολιτικό χάος που караδοκεί πίσω από μια πολύ πιθανή παγκόσμια οικονομική καταστροφή.

Ο κοροναϊός θα συμπληρώσει μια οικονομική ύφεση που έχει αρχίσει πριν από μερικά χρόνια και έχει χρεώσει με δεκάδες τρισεκατομμύρια δολάρια την ανθρωπότητα. Καμία χώρα δεν είναι πια στο απυρόβλητο και όλες αντιμετωπίζουν το φάσμα της χρεοκοπίας.

Ακόμη και η Αυστραλία κινδυνεύει με εθνικό χρέος πάνω από \$850 δις που θα εξοφληθεί σε 30 χρόνια καλώς εχόντων των πραγμάτων -αν στο μεταξύ δεν μάς βρει άλλο κακό-, άλλη μια φονική Πανδημία, καταστροφικές πυρκαγιές και πλημμύρες.

Δεν κινδυνολογώ, γιατί το κακό είναι γενικό και δεν χρειάζομαι άλλο πειστήριο όταν διαβάζω ότι το εθνικό χρέος για όλες τις χώρες είναι \$97 τρισεκατομμύρια δολάρια, με πρώτη και καλύτερη την Αμερική με εθνικό χρέος μεγαλύτερο από \$32 τρις και ακολουθούν η Ιαπωνία με \$15 τρις, η

Κίνα με \$10 τρις κλπ. Η Ανθρωπότητα αντιμετωπίζει την μεγαλύτερη οικονομική κρίση μετά το 1930 και ακόμη δεν έχουμε νιώσει τις συνέπειές της, χρεοκοπία χιλιάδων επιχειρήσεων, κάθετη αύξηση στην ανεργία, μείωση στα εισοδήματα των χωρών και των πολιτών τους που πολλοί θα χάσουν τα σπίτια τους, αύξηση στα ψυχολογικά προβλήματα, στην ενδοοικογενειακή βία και τις αυτοκτονίες, νέες γενιές χωρίς μέλλον. Και φυσικά γεννιέται το ερώτημα αν είναι δυνατόν ένας ιός να καταστρέψει επιτεύγματα δεκαετιών, αφού σε πρόσφατη δημοσκόπηση 800 ηλικιωμένων το 59% των ερωτηθέντων φοβούνται περισσότερο από την υγεία τους μια οικονομική κρίση με απώλεια της περιουσίας τους. Ηδη υπάρχουν ανησυχίες για τον αριθμό των οικογενειών που θα χάσουν τα σπίτια τους επειδή δεν θα μπορούν να εξοφλούν τα στεγαστικά δάνειά τους. Οι πολιτικοί δεν μάς το λένε, αλλά βρισκόμαστε στο χείλος του δημοσιονομικού γκρεμού και προσπαθούν να περισώσουν ό,τι μπορούν με επιδόματα, αυξάνοντας το εθνικό χρέος. Η βαθιά οικονομική κρίση αναπόφευκτα θα δημιουργήσει πολιτικά διλήμματα στο εκλογικό σώμα, όταν η Δημοκρατία θα βρεθεί αντιμέτωπη με την αδίστακτη Χρεοκρατία. Τα έθνη θα χρειαστούν τότε ηγέτες με οράματα και τις σωστές λύσεις, γι' αυτό οι πολίτες τους θα πρέπει να δείξουν πόρτα στους σαλπιμπάγκους, αν πραγματικά θέλουν ένα μέλλον για την πατρίδα τους και τα παιδιά τους.

Το πρόβλημα με τις μάσκες

Μεγάλος σάλος ξέσπασε με κάποιους ανεγκέφαλους που θεωρούν καταπίεση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους την χρήση της μάσκας για να προστατευτούν από τον κοροναϊό.

Εφτασαν, μάλιστα, στο σημείο να οργανώσουν δημόσια συγκεντρώση διαμαρτυρίας εναντίον του κανονισμού που επιβάλλει την χρήση της μάσκας.

Με λίγα λόγια, αυτοί δικαιούνται ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά όχι εγώ που ίσως με μολύνει κάποιος χωρίς μάσκα; Όμως, φταίνε και οι επιστήμονες που έλεγαν ότι οι μάσκες ήταν άχρηστες και τώρα μάς λένε ότι είναι απαραίτητες, ή που μάς έλεγαν ότι τα παιδιά δεν μολύνονται από τον ιό και τώρα μάς λένε πως τα παιδιά μπορούν να είναι φορείς...

Ελευθερία της γνώμης

Τα Πανεπιστήμια θα πρέπει να είναι νασί όπου καθημερινό κήρυγμά τους είναι η ελευθερία της γνώμης και μάλιστα σε μια ευνομούμενη δημοκρατική χώρα, όπως την Αυστραλία.

Όμως σε κάποια Πανεπιστήμια προσκυνούν τον Μαμώνα, αν κρίνω από τις ποινές που επέβαλε το Πανεπιστήμιο Κουίνσλαντ στον Ντριού Παύλου. Τον οποίο απέβαλε μέχρι τον προσεχή Νοέμβριο και τον καθαίρεσε από την Σύγκλητο του Πανεπιστημίου όπου είχε εκλεγεί.

Το έγκλημα του Ντριού Παύλου είναι ότι με διαμαρτυρίες και σχόλια καταδίκασε την παρέμβαση της Κίνας στο Χογκ Κονγκ εναντίον αυτών που αντιδρούν σε αντιλαϊκούς νόμους.

Το Πανεπιστήμιο Κουίνσλαντ δεν θέλει να ενοκληθεί η Κίνα από δυσμενή σχόλια του 21χρονου Ντριού Παύλου, επειδή εισπράττει πολλά διδάκτρα από κινέζους φοιτητές. Δάσκαλε που δίδασκες και νόμο δεν εκράτεις!

Εντωμεταξύ βήχουν προς όλες τις κατευθύνσεις εναλλάξ μέσα στο τρένο, μη τυχόν κι επιβιώσει κανένας

Τί κοινωνία φτιάξαμε;

Μια συμμορία εφήβων επιτέθηκε χωρίς λόγο σε έναν άμοιρο περαστικό 36 χρόνων στο προάστειο Rygmont και τον τραυμάτισαν σοβαρά με μαχαίρι με συνέπεια να χάσει το ένα μάτι του και τώρα βρίσκεται σε κώμα σε νοσοκομείο.

Φταίνε οι νεαροί τραμπούκοι για το έγκλημά τους, ή μήπως φταίμε εμείς σαν κοινωνία που διαφθείρει τα παιδιά της;

Μήπως, οι ενήλικες συμπεριφέρονται καλύτερα; Βιαστές, παιδεραστές, φονιάδες, βάνουσοι, κλέφτες και απατεώνες κυκλοφορούν ανάμεσά μας, πολλές φορές ατιμώρητοι.

Τα νησιά μας και η Τουρκία

Διάβασα κάπου ότι τα νησιά μας βρίσκονται στην μύτη της Τουρκίας και την... ενοχλούν! Ε, και; Κι' εμένα μου μπαίνουν στη μύτη κάποιιο τύποι, αλλά δεν χρησιμοποιώ το εντομοκτόνο, ούτε εισβάλω στα σπίτια τους!

Επιτέλους, ας συνθησεί ο σουλτάνος στη γειτονία μας όσο ζήσει γιατί η Ελλάδα βρίσκεται εκεί χιλιάδες χρόνια πριν κατακτήσουν οι πρόγονοί του το Βυζάντιο και γίνουν απρόσκλητοι γείτονές μας...

Σοφά Λόγια

«Το να μην κάνεις τίποτα είναι η ευτυχία των παιδιών και η δυστυχία των γέροντων.» - Βίκτωρ Ουγκώ, 1802-1885, Γάλλος συγγραφέας

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Υπαιτιγμούς αφήνουν κυβερνητικά στελέχη ότι οι βρετανικές εφημερίδες που έγραψαν για το περιστατικό στον Εβρο, μάλλον καθοδηγήθηκαν από Τούρκους αξιωματούχους. Σοβαρή κατηγορία. Να υποθέσω ότι όταν ξένα μέσα ενημέρωσης γράφουν επαινετικά σχόλια για την κυβέρνηση είναι ύποπτα για συναλλαγή με την ελληνική διοίκηση; Η μήπως εμείς δεν κάνουμε τέτοια; Ούτε οι γείτονες πορεύονται με την... ημισέληνο στο χέρι, ούτε εμείς με τον... σταυρό στο χέρι.»

Καλό!

Χτυπάει το τηλέφωνο και το σηκώνει ο Τοτός.
«Ναιιι!» λέει ψιθυριστά
«Δώσε μου σε παρακαλώ τον πατέρα σου» λέει ένας κύριος.
«Δεν μπορεί τώρα, είναι απασχολημένος» ψιθυρίζει ο Τοτός.
«Καλά παιδί μου, δώσε μου την μητέρα σου»
«Δεν μπορεί τώρα, είναι και αυτή απασχολημένη» ψιθυρίζει ο Τοτός.
«Δεν πειράζει δώσε μου τον παππού» ξαναλέει ο κύριος.
«Δεν μπορώ ούτε αυτόν, κύριε, είναι απασχολημένος» ψιθυρίζει ο Τοτός.
«Εντάξει δώσε μου τότε την γιαγιά»
«Είναι απασχολημένη κι αυτή» ψιθυρίζει ο Τοτός.
«Καλά παιδί μου τι κάνουν επιτέλους;» ρωτάει ο κύριος.
«Ψάχνουν να με βρουν...»